

Sygn. akt IX Ka 315/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Renaty Orłowskiej

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 roku

sprawy **P. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 26 listopada 2014 roku sygn. akt II K 584/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka względem oskarżonego P. S. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. P. kwoty 1680,00 (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego P. S. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. Akt IX Ka 315/15

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej Kielce Wschód w Kielcach oskarżył P. S. o to, że 10 czerwca 2014 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch bluzek damskich marki M. M. o nazwie (...) i (...) o łącznej wartości 1680 zł na szkodę K. P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 24 lutego 2009 roku w sprawie XII K 95/09 za przestępstwo z art. 278 § 1 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk na karę 8 miesięcy pozbawienia i grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, która to karę pozbawienia wolności odbywał w okresie od 4 kwietnia 2009 roku do 2 grudnia 2009 roku, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach w Wydziale II Karnym wyrokiem zaocznym z dnia 26 listopada 2014 roku uznał oskarżonego P. S. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia tj. przestępstwa określonego w art. 278 § 1 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk i za czyn ten na podstawie art. 278 § 1 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 Kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu P. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 10. 06. 2014 roku.

Na podstawie art. 624 § 1 Kk zwolnił oskarżonego P. S. od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 26 listopada 2014 roku wniósł Prokurator Rejonowy Kielce - Wschód w Kielcach.

Prokurator Rejonowy w Kielcach na podstawie art. 425 Kpk oraz art. 444 Kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść

oskarżonego P. S. i na podstawie art. 427 Kpk i art. 438 pkt 1 Kpk wyrokowi temu zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego- art. 46 § 1 Kk poprzez jego niezastosowanie, pomimo iż pokrzywdzona K. P. w toku postępowania sądowego, aż do zakończenia pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego na rozprawie głównej złożyła wniosek o orzeczenie od oskarżonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 1680 zł na jej rzecz.

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 437 § 2 Kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 Kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 1680 zł na rzecz pokrzywdzonej.

Sąd Okręgowy w Kielcach zważył, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez Prokuratora Rejonowego okazała się w pełni zasadna, co doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na podstawie art. 46 § 1 Kk Sąd Okręgowy orzekł względem oskarżonego P. S. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. P. kwoty 1680 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt) zł.

Zasadne jest podniesienie zarzutu naruszenia prawa materialnego przez Sąd Rejonowy poprzez niezastosowanie art. 46 § 1 Kk, pomimo iż pokrzywdzona K. P. w toku postępowania sądowego, aż do zakończenia pierwszego przesłuchania na rozprawie głównej złożyła wniosek o orzeczenie od oskarżonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 1680 zł na jej rzecz.

Pokrzywdzona K. P. na rozprawie głównej w dniu 26 listopada 2014 roku w toku postępowania sądowego wniosła o orzeczenie wobec oskarżonego P. S. obowiązku naprawienia szkody w całości na jej rzecz, (k. 110). Co prawda nie skonkretyzowała podstawy prawnej tego żądania, jednakże bezsporne jest to, że był to wniosek o orzeczenie środka karnego określonego w art. 46 § 1 Kk, albowiem został złożony z zachowaniem wymaganego terminu określonego w art. 49a Kpk, a w sprawie nie wytoczono powództwa cywilnego.

Oskarżyciel publiczny również we wnioskach końcowych wniósł o orzeczenie naprawienia szkody na rzecz K. P..

Sąd Rejonowy uzasadniał brak orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k tym, iż oskarżony P. S. w czasie mediacji zobowiązał się do jej naprawienia, a termin do jej naprawienia określony w ugodzie jeszcze nie upłynął.

Nie można jednak podzielić stanowiska Sądu Rejonowego w Kielcach co do braku orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. Złożenie bowiem w terminie wniosku o naprawienie szkody - a wniosek taki został złożony przez pokrzywdzoną na rozprawie głównej, o niekwestionowanej co do kwoty wysokości, obliguje sąd do orzeczenia środka karnego na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nie może odmówić nałożenia obowiązku naprawienia szkody, w przypadku gdy wina oskarżonego została udowodniona oraz udowodniono konkretną szkodę. Przepis art. 46 § 1 k.k. jest w tej kwestii jednoznaczny i nie daje sądowi wyboru. Zawarta bowiem w postępowaniu mediacyjnym ugoda nie wywoła żadnych skutków prawnych, jeżeli nie znajdzie ona odzwierciedlenia w orzeczeniu sądowym. Nadmienić

należy, że oskarżony mimo zadeklarowania w ugodzie zawartej dnia 28.08.2014 roku wypłacenia poszkodowanej kwoty 1680 zł nie wykonał swojego zobowiązania nawet w najmniejszym stopniu. Właśnie dlatego, że oskarżony zobowiązał się do naprawienia szkody w postępowaniu mediacyjnym tym bardziej było uzasadnione zobowiązanie go do tego w orzeczeniu.

Ponadto obowiązek naprawienia szkody na podstawie przepisu art. 46 § 1 k.k. stanowi tytuł egzekucyjny i podlega dochodzeniu przez samego pokrzywdzonego. To osoba pokrzywdzona decyduje o czasie egzekwowania należności zasadzonej, stąd też wykonanie tego obowiązku nie może być obwarowane z urzędu żadnymi terminami.

Reasumując należało zauważyć, że zarzut zawarty w apelacji Prokuratora Rejonowego potwierdził się, wobec czego apelacja została uwzględniona a przez to zaskarżony wyrok został zmieniony. Wobec tego na podstawie art. 438 & 2

Kpk, w związku z wystąpieniem przesłanek z art. 46 Kk w zw. z 49a Kpk sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł względem oskarżonego P. S. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. P. kwoty 1680 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt) zł.

W pozostałym zakresie wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Trudna sytuacja finansowa oskarżonego uzasadniała, w oparciu o przepisy art. 634 Kpk, art. 626 & I Kpk i art. 17. 1. Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnienie oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.